

Arrest

nr. 137 443 van 28 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 30 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door M. POKORNY en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 24 juni 2014 een derde medische regularisatieaanvraag in, conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het Bestuur verklaarde op 30 juli 2014, conform artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, verzoekers derde medische regularisatieaanvraag onontvankelijk. Hij nam er op 14 augustus 2014 kennis van. Het betreft de bestreden beslissing.

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 07.11.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 19.03.2009. Betrokkene, BA, legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 19.03.2009 (zie bevestiging arts dd. 25.07.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 07.11.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012.)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en schending van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet: Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingediend per aangetekend schrijven van 25 juni 2014, onontvankelijk verklaarde; Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: (...). Doordat de aanvraag voor een medische regularisatie (aanvraag 9ter Vreemdelingenwet) op nieuwe elementen moet steunen; Doordat een nieuw element een feit, argument of document is dat voordien nog niet werd ingeroepen of had moeten ingeroepen worden in een asielaanvraag, een aanvraag humanitaire regularisatie (9bis) of een aanvraag medische regularisatie (9ter); Doordat een nauwkeurige vergelijking van de vorige aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet met de door verzoekende partij op 25 juni 2014 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, een duidelijk verschil oplevert; Doordat net zoals in de eerdere aanvragen om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet verzoekende partij zich in de aanvraag, ingediend per aangetekend schrijven d.d. 25 juni 2014, beroept op dezelfde medische aandoeningen; Doordat echter in het bij de laatste aanvraag bijhorend medisch getuigschrift d.d. 27 mei 2014 van Dr. M. B. wel voor het eerst informatie wordt gegeven over het nog niet als stabiel en definitief te beschouwen karakter van de aandoening; Doordat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekende partij ni. "Blijvende follow up gezien voetpositie nog niet als stabiel en definitief beschouwd kan worden" nog nooit werden ingeroepen in het kader van de eerdere aanvragen om machtiging tot verblijf ; Doordat uit het administratief dossier en uit ingediende aanvragen blijkt dat verzoekende partij een nieuw element aanvoert met name het feit dat de aandoening en de gezondheidstoestand nog niet zijn gestabiliseerd; Doordat blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, waardoor de materiële motiveringsplicht werd geschonden en onderhavige aanvraag niet onontvankelijk kon worden verklaard; Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie aldus niet overging tot een dergelijke onderzoek van de huidige aanvraag en van dit nieuw gegeven; Doordat meer nog de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de huidige aanvraag en het bijhorend medisch attest in geen enkel opzicht heeft in overweging genomen: er wordt in het motiverend gedeelte (besluitvorming) zelfs geen melding gemaakt van de nieuwe aanvraag en bijhorend medisch attest maar er wordt wel en enkel verwezen naar de eerdere aanvragen om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet; Doordat oordelen of een aanvraag nieuwe elementen bevat noodzakelijkerwijze een vergelijking met de eerdere aanvragen met zich meebrengt: bespreking van de inhoud van de huidige aanvraag is onontbeerlijk om te kunnen besluiten over de ontvankelijkheid van de aanvraag; Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel

en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie nagelaten heeft dit te doen zoals blijkt uit het motiverend gedeelte van de bestreden beslissing (dat de gezondheidstoestand niet stabiel is werd voor het eerst opgeworpen in huidige aanvraag maar lokte geen motivering of overweging uit); Doordat de besluitvorming van de bestreden beslissing ten onrechte geen enkel oordeel inhoudt over de stabiliteit van de gezondheidssituatie en of dit al dan niet een nieuw gegeven is; Doordat verzoekende partij aldus terecht de schending aanvoert van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen opwerpt; Doordat de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (R.v.St., nr. 110.667, 25 september 2002; R.v.St., nr.1 13.439,10 december 2002; R.v.St., nr.144.471, 17 mei 2005); Doordat de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 de overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze; Doordat het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing: de bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot beslissing wordt besloten; Doordat de Raad, in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht, een toetsingsbevoegdheid heeft en bijgevolg bevoegd is na te gaan of verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag in kwestie is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, of alle vereiste beoordelingscriteria in overweging werden genomen en of zij op grond daarvan niet de minste twijfel heeft kunnen hebben, dus overduidelijk en onbetwistbaar, dat er niet wordt voldaan aan de criteria conform artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet; Terwijl de motivering bijgevolg geenszins afdoende is; Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en schending van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet in zich draagt."

2.2. Verzoeker betoogt dat er wel degelijk nieuwe medische elementen worden aangebracht daar bij de aanvraag voor het eerst informatie werd gegeven over de nog niet als stabiel en definitief te beschouwen voetpositie, waardoor een blijvende follow-up nodig blijft.

De Raad merkt op dat verzoeker niet betwist dat de aandoening dezelfde is doch dat er voor het eerst melding wordt gemaakt over het al dan niet definitief karakter van de voetposities. De eerste medische regularisatieaanvraag werd op 7 november 2013 ongegrond verklaard, omdat uit het medische dossier niet kon worden afgeleid dat verzoeker leidt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf.

De ambtenaar-geneesheer stelde dat verzoeker niet op zodanige wijze aan een aandoening lijdt die een ernstig risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit zelfs wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst.

Het loutere feit dat er nieuwe documenten worden voorgelegd bij de nieuwe aanvraag, waaruit blijkt dat de "voetpositie nog niet als stabiel en definitief beschouwd kan worden", belet niet te concluderen dat de medische elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag.

Immers, er werd reeds geoordeeld over de aandoening op zich, onafhankelijk wat de mogelijke hypothetische gevolgen zijn. De aandoening houdt geen reëel risico in voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker, noch op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst. Daarenboven onderging verzoeker reeds een heelkundige ingreep waardoor hij optimaal kan functioneren en werd hij voorzien van het nodige orthopedisch schoeisel.

De verwerende partij die er toe gehouden is om bij een meervoudige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet na te gaan of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder voorlagen bij de vorige aanvra(a)g(en), kan de vermeldingen in het verplicht bij te voegen standaard medisch getuigschrift als uitgangspunt nemen voor haar beoordeling. De wetgever heeft, zoals reeds aangehaald, immers duidelijk vooropgesteld dat uit het standaard medisch getuigschrift de aandoeningen dienen te blijken die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag, dat hierin de graad van ernst van de aandoeningen dient te worden aangeduid en dat de vereiste behandeling dient te blijken. Die zienswijze sluit aldus aan bij de wil van de wetgever om de procedure duidelijk te omkaderen. Er kan dan ook worden aangenomen dat de verwerende partij zich bij

de beoordeling of er nieuwe elementen worden ingeroepen die niet eerder werden ingeroepen bij de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, steunt op de gegevens van het standaard medisch getuigschrift, nu de overige bij de aanvraag gevoegde medische stukken enkel een verdere verduidelijking kunnen inhouden van de aandoeningen en van de vermeldingen zoals die reeds blijken uit het gevoegde standaard medisch getuigschrift.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde".

Artikel 9ter, § 3, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt verder als volgt:

"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

De ambtenaar-geneesheer stelde in zijn medisch advies van 25 juli 2014 dat:

"uit het medisch getuigschrift en de medische stukken d.d. 10.04.2014 en 28.03.2014 blijkt dat de aandoening van betrokkene zoals hierboven beschreven in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9 ter aanvraag d.d. 19.03.2009 waarvoor DVZ op 07.11.2013 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening."

De bestreden beslissing geeft duidelijk aan dat geen nieuw ingeroepen elementen blijken ten opzichte van de eerste medische regularisatieaanvraag. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris die overeenkomstig artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, bevoegd is om zich uit te spreken over de aanwezigheid van nieuwe medische elementen. Deze heeft derhalve geheel binnen de hem toegekende bevoegdheid de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Er dient ook op gewezen te worden dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet zover gaat dat een overheid de motieven van de motieven van een beslissing zou moeten geven (RvS 18 september 2009, nr. 196.182). Er blijkt ook niet dat de motivering van de bestreden beslissing een loutere algemene stijlformule betreft. Ten overvloede dient bovendien geduïd te worden dat zelfs indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober v 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821).

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekende partij in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Het enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC